
OWRZEDZIENIE (1) *sb n*

o oraz drugie e prawdopodobnie jasne; pierwsze i końcowe e prawdopodobnie pochylone (tak w owrzodzenie).

sg N owrzędzieni. ◇ [A owrzędzieni(e).]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w. błędnie zam. owrzodzenie, s.v. owrzedzić.

[Obsypanie wrzodami; ulceratio Cn [czego]: ále gdy go [opijum] názbyt pożywa/ tedy vmarza/ Biegunkę czyrwoną záłtanawia y owrzedzenie trzew goi SienHerb 116b.]

**** Dubium: Phlyctaenae [...] Germ. Bultzen oder porpelen in denen waffer oder eyter wachfzt. — Torzedzie moe [lege: owrzodzenie; możliwa też lekcja: wrzedzienice]. Calep 801b.*

Synonim: okrostawienie.

Cf OWRZEDZENIE, OWRZEDZIEĆ

MK